

JOSEP ROIG
PRESIDENT DE PROGRESSISTES-SDP

Catsa: drets vulnerats i sospites infundades

La inclusió de l'edifici al catàleg del patrimoni cultural perjudica els inversors i estableix un precedent perillós

Què succeeix quan els drets fonamentals són amenaçats per decisions polítiques que semblen dictades per caprici? Aquesta reflexió cobra especial importància després de la recent decisió del Comú de Sant Julià, que el 3 d'octubre va decidir incorporar l'edifici de Catsa al seu catàleg de patrimoni cultural. Aquesta decisió no només impedeix un projecte d'habitatges legítimament plantejat, sinó que també ens obliga a reflexionar sobre dues qüestions crucials: el dret a la propietat privada i el dret a la protecció de la confidencialitat.

El dret a la propietat privada és un dels fonaments de qualsevol societat democràtica. Quan un particular o una empresa té una propietat, com és el cas de Catsa, té el dret de disposar-ne segons els termes legals vigents. L'acció del Comú de Sant Julià, amb aquesta catalogació sobtada, genera una inseguretat jurídica que no només perjudica els inversors, sinó que estableix un precedent perillós per a tots aquells que volen exercir els seus drets sobre les seves propietats. Tal com va afirmar John Locke, "on no hi ha propietat, no hi ha justícia". Aquest principi és més rellevant que

mai en un moment en què l'arbitrarietat podria convertir-se en norma.

Però la qüestió no es limita a la propietat. Més preocupant és l'ús que s'ha donat al dret a la confidencialitat i les dades personals. En la mateixa sessió de Comú, el cònsol major, Cerni Cairat, va fer acusacions greus contra el conseller de la minoria Josep Majoral, titllant-lo d'"immoral" per haver, presumptament, col·laborat amb inversors estrangers en un projecte relacionat amb l'edifici de Catsa. El que Cairat no va tenir en compte és que Majoral havia sol·licitat informació

És acceptable que l'Administració dicti sentències sobre el valor d'un bé sense justificació clara?

d'acord amb la legislació vigent, la qual cosa és un tràmit legal. No obstant això, Cairat va fer un ús aparentment malintencionat d'aquest coneixement per fer-lo públic, a més de fer insinuacions infundades. Aquesta manipulació de la informació personal en un context polític

no només distorsiona el debat públic, sinó que també malmeta la confiança en les institucions.

El Comú no és qui per fer conjectures sobre la implicació d'un ciutadà en un projecte. La

famació, injúries i calúmnies? Si les insinuacions de Cairat s'expressen amb la intenció de desprestigiar un adversari polític, ens trobem davant d'un exemple de manipulació d'in-

Quan aquests drets són vulnerats, no només es tracta d'un projecte immobiliari; es tracta de la confiança que tots dipositem en el sistema. Sense propietat, no hi ha justícia, i sense confidencialitat, no hi ha llibertat.

Davant d'aquest panorama, cal preguntar-nos: és moralment acceptable que l'administració dicti sentències sobre el valor d'un bé sense una justificació clara? És acceptable que s'utilitzi informació privada com a arma política? Si els drets fonamentals són vulnerats en nom d'un suposat interès públic, demà podríem ser qualsevol de nosaltres els que haguem de fer front a decisions arbitràries i a acusacions sense fonament.

Amb aquesta reflexió, plantejem-nos quina Andorra volem per a les generacions futures. Una societat que respecti els drets, o una on el poder polític estableixi les regles a conveniència? El que està en joc aquí no és només un edifici; és la nostra seguretat com a ciutadans lliures i amb drets.

veritat és que no hi ha proves que indiquin que Majoral estigui involucrat en un projecte immobiliari. Qui es fa càrrec de les conseqüències que aquestes acusacions tenen sobre la seva reputació personal, política i professional? No estariem davant d'un cas de suposada di-

formació privilegiada per malmetre l'ètica d'un càrrec públic. Qui repararà el mal causat en el prestigi de Majoral?

Els drets a la propietat i a la confidencialitat no són meres formalitats. Són els pilars que sostenen la nostra llibertat individual i la seguretat jurídica.